

III

(Akty přijaté na základě Smlouvy o EU)

AKTY PŘIJATÉ NA ZÁKLADĚ HLAVY VI SMLOUVY O EU

RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ RADY 2008/675/SVV

ze dne 24. července 2008

o zohledňování odsouzení v členských státech Evropské unie při novém trestním řízení

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 31 a čl. 34 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropská unie si klade za cíl zachovat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva. Tento cíl vyžaduje, aby informace týkající se odsouzení vydaných v členských státech bylo možné zohlednit mimo členský stát, v němž bylo odsouzení vydáno, a to jak za účelem předcházení dalším trestným činům, tak při novém trestním řízení.

(2) V souladu se závěry Evropské rady z Tampere přijala Rada dne 29. listopadu 2000 program opatření určených k provádění zásady vzájemného uznávání rozhodnutí v trestních věcech ⁽²⁾, který vyžaduje „přijetí jednoho nebo více nástrojů, kterým(i) se stanoví zásada, podle níž soud v jednom členském státě musí být schopen zohlednit pravomocné trestní rozsudky vydané soudy v jiných členských státech, aby mohl při stanovení druhu trestu a způsobu výkonu trestu posoudit pachatele trestní minulost a zjistit, zda se pachatel dopustil trestné činnosti opakovaně“.

(3) Účelem tohoto rámcového rozhodnutí je stanovit pro členské státy povinnost přinejmenším zohledňovat odsouzení vydaná v jiných členských státech. Toto rámcové rozhodnutí by tedy nemělo bránit členským státům, aby v souladu se svým právem a pokud mají odpovídající informace k dispozici, zohlednily např. pravomocná rozhodnutí správních orgánů, proti jejichž rozhodnutí je možné se odvolat u trestních soudů, které určují vinu ohledně trestného činu nebo skutku, za který lze podle vnitrostátního práva uložit trest, protože představuje porušení právních norem.

(4) Některé členské státy přiznávají účinky odsouzením vydaným v jiných členských státech, zatímco jiné členské státy zohledňují pouze odsouzení vydaná jejich vlastními soudy.

(5) Měla by být potvrzena zásada, podle níž by odsouzení vydaná v jiných členských státech měla mít v určitém členském státě stejné účinky jako odsouzení vydaná v souladu s vnitrostátními právními předpisy jeho vlastními soudy bez ohledu na to, zda vnitrostátní právo považuje tyto účinky za skutkové nebo spadající do oblasti procesního nebo hmotného práva. Toto rámcové rozhodnutí však neusiluje o sjednocení účinků, které různé vnitrostátní právní předpisy přisuzují existenci předchozích odsouzení, a povinnost zohlednit předchozí odsouzení vydaná v jiných členských státech existuje pouze tehdy, pokud se předchozí vnitrostátní odsouzení zohledňují podle vnitrostátních právních předpisů.

(6) Na rozdíl od jiných nástrojů není cílem tohoto rámcového rozhodnutí vykonávat v jednom členském státě soudní rozhodnutí vydaná v jiném členském státě, nýbrž umožnit, aby byly předchozím odsouzením vydaným v jednom členském státě přisouzeny účinky v rámci nového trestního řízení v jiném členském státě stejně, jako se takové účinky přisuzují předchozím vnitrostátním odsouzením podle právních předpisů tohoto jiného členského státu.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 27. září 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. C 12, 15.1.2001, s. 10.

Toto rámcové rozhodnutí proto neobsahuje povinnost zohlednit taková předchozí odsouzení např. v případech, kdy informace získané v rámci použitelného nástroje nejsou dostatečné, nebo v případech, kdy by nebylo možné vydat vnitrostátní odsouzení za skutek, který již byl předmětem předchozího odsouzení, nebo kdy v minulosti uložená sankce v dotyčném vnitrostátním právním systému neexistuje.

- (7) Účinky odsouzení vydaného v jiném členském státě by měly být stejné jako účinky vnitrostátního rozhodnutí, ať se jedná o fázi před zahájením řízení, v průběhu řízení, anebo výkonu rozhodnutí.
- (8) Je-li v průběhu trestního řízení v členském státě k dispozici informace o předchozím odsouzení jiného členského státu, mělo by se v co největší možné míře zabránit tomu, aby se s dotyčnou osobou zacházelo méně příznivě, než kdyby se jednalo o vnitrostátní odsouzení.
- (9) Článek 3 odst. 5 by měl být vykládán mezi jinými v souladu s 8. bodem odůvodnění tak, že pokud se vnitrostátní soud v novém trestním řízení při zohledňování dříve uloženého trestu v jiném členském státě domnívá, že stanovení určité výměry trestu v rámci omezení daných vnitrostátním právem by bylo pro pachatele vzhledem k okolnostem nepřiměřeně tvrdé, a pokud účelu trestu lze dosáhnout nižším trestem, může vnitrostátní soud odpovídajícím způsobem snížit výši trestu, bylo-li by to možné v čistě vnitrostátních případech.
- (10) Toto rámcové rozhodnutí má nahradit ustanovení článku 56 Evropské úmluvy ze dne 28. května 1970 o mezinárodní platnosti trestních rozsudků týkající se zohlednění rozsudků v trestních věcech, a to ve vztazích mezi členskými státy, které jsou stranami této úmluvy.
- (11) Toto rámcové rozhodnutí ctí zásadu subsidiarity stanovenou v článku 2 Smlouvy o Evropské unii a v článku 5 Smlouvy o založení Evropského společenství do té míry, do jaké je jeho cílem sblížení právních a správních předpisů členských států, jehož nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni členských států jednajících jednostranně, a vyžaduje společnou činnost na úrovni Evropské unie. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v článku 5 Smlouvy o založení Evropského společenství toto rámcové rozhodnutí nepřekračuje rámec toho, co je pro dosažení tohoto cíle nezbytné.

- (12) Toto rámcové rozhodnutí ctí základní práva a dodržuje zásady uznávané článkem 6 Smlouvy o Evropské unii a vyjádřené v Listině základních práv Evropské unie.
- (13) Toto rámcové rozhodnutí ctí rozmanitost vnitrostátních řešení a postupů potřebných pro zohlednění předchozích odsouzení vydaných v jiném členském státě. Vyloučení možnosti přezkoumat předchozí odsouzení by nemělo bránit členskému státu vydat v případě nutnosti rozhodnutí za účelem přiznání stejných právních účinků tomuto předchozímu odsouzení. Postupy pro vydávání takového rozhodnutí by však neměly s ohledem na požadovaný čas, postupy či formality znemožnit přiznání stejných účinků dřívějšímu odsouzení v jiném členském státě.
- (14) Zásah do rozhodnutí nebo jeho výkonu pokrývá mimo jiné situace, v nichž v souladu s vnitrostátním právem druhého členského státu trest uložený v předchozím rozhodnutí je nutno promítnout nebo zahrnout do jiného trestu, jenž má být následně účinně vykonán v rozsahu, v jakém dosud nebyl vykonán první trest nebo pokud nebyl jeho výkon předán do druhého členského státu,

PŘIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Předmět

1. Cílem tohoto rámcového rozhodnutí je stanovit podmínky, na jejichž základě jsou v členském státě při trestním řízení vůči určité osobě zohledněny předchozí odsouzení, která byla vydána v jiných členských státech proti této osobě za jiné skutky.
2. Tímto rámcovým rozhodnutím není dotčena povinnost ctít základní práva a zachovávat základní právní zásady zakotvené v článku 6 Smlouvy o Evropské unii.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto rámcového rozhodnutí se rozumí:

„odsouzením“ jakékoli pravomocné rozhodnutí trestního soudu, kterým se osoba uznává vinnou ze spáchání trestného činu.

Článek 3

Zohlednění odsouzení, které bylo vydáno v jiném členském státě, v novém trestním řízení

1. Každý členský stát zajistí, že se v průběhu trestního řízení proti určité osobě zohlední předchozí odsouzení vydaná v jiných členských státech proti stejné osobě za jiné skutky, o nichž byly získány informace na základě příslušných nástrojů vzájemné právní pomoci nebo na základě výměny informací získaných z trestních rejstříků, stejně jako jsou vnitrostátním právem zohledněny předchozí vnitrostátní odsouzení, a se stejnými účinky, které vnitrostátní právo přisuzuje vnitrostátním odsouzením.

2. Odstavec 1 se použije ve fázi před zahájením řízení, v průběhu řízení a při výkonu odsouzení, zejména pokud jde o použitelná procesní pravidla, včetně pravidel týkajících se zajišťovací vazby, kvalifikace trestného činu, druhu a výměry uloženého trestu nebo pravidel, kterými se řídí výkon rozhodnutí.

3. Zohlednění předchozích odsouzení vydaných v jiných členských státech podle odstavce 1 nesmí mít za následek zasahování do předchozích odsouzení nebo jakéhokoli jiného rozhodnutí spojeného s jejich výkonem ze strany členského státu, v němž se koná nové trestní řízení, nebo jejich rušení či přezkoumávání.

4. V souladu s odstavcem 3 se odstavec 1 nepoužije, jestliže v případě, kdy by se bývalo jednalo o předchozí vnitrostátní odsouzení členského státu, který vede nové trestní řízení, by zohlednění předchozího odsouzení mělo podle vnitrostátního práva tohoto členského státu za následek zasahování do předchozího odsouzení nebo jakéhokoli jiného rozhodnutí spojeného s jeho výkonem, nebo jeho rušení či přezkoumávání.

5. Pokud byl trestný čin, pro který je vedeno nové řízení, spáchán dříve, než bylo vydáno nebo zcela vykonáno předchozí odsouzení, nezakládají odstavce 1 a 2 povinnost členských států uplatnit své vnitrostátní právní předpisy týkající se ukládání trestů, jejichž použití na cizozemská odsouzení by omezilo soudce při ukládání trestu v rámci nového řízení.

Členské státy však zajistí, aby jejich soudy mohly v těchto případech jinak přihlížet k předchozím odsouzením vydaným v jiných členských státech.

Článek 4

Vztahy k jiným právním nástrojům

Toto rámcové rozhodnutí nahrazuje článek 56 Evropské úmluvy ze dne 28. května 1970 o mezinárodní platnosti trestních rozsudků, a to ve vztazích mezi členskými státy, které jsou stranami této úmluvy, aniž je dotčeno používání uvedeného článku ve vztazích mezi členskými státy a třetími zeměmi.

Článek 5

Provádění

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím do 15. srpna 2010.

2. Členské státy sdělí generálnímu sekretariátu Rady a Komisi znění předpisů, kterými ve svém vnitrostátním právu provádějí povinnosti, jež pro ně vyplývají z tohoto rámcového rozhodnutí.

3. Na základě těchto informací Komise předloží do 15. srpna 2011 Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění tohoto rámcového rozhodnutí, společně s případnými legislativními návrhy.

Článek 6

Vstup v platnost

Toto rámcové rozhodnutí vstupuje v platnost dnem zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie.

V Bruselu dne 24. července 2008.

Za Radu

předseda

B. HORTEFEUX